

vidt ikke et saadant ved Indførelsen af Tjenestefrimærker efter Finansministerens Skøn kan bortfalde. Forslaget om denne Sætnings Udgaen hænger sammen med Udvalgets Forslag under Nr. 13, hvor der gives en mere almindelig Bestemmelse om Tjenestefrimærkers Indvendelse. Den anden Sætning, der under Nr. 11 er foreslaet at skulle udgaae, er derimod den sidste Sætning i det fjerde Stykkes første Punctum. Dette gaaer ud paa, at de Statsmyndigheder, til hvis Contoirforbindenheder Bevilling er givet ved særlig Lov, skulle have Erstatning for de ved den nu Lovlig bestaaende Portofriheds Ophør forvoldte Udgifter efter Regning, „forsaavidt det godtgjøres, at den tilstaaede Contoirholdssum ikke har vilst sig tilstrækkelig til at afholde Portoudgifter“. Udvalget mener, at det ikke bør komme i Betragtning med Hensyn til denne Godtgjørelse, om den tilstaaede Contoirholdssum viser sig tilstrækkelig eller ikke til at afholde Portoudgiften, og det foreslaaer derfor, at de nævnte Lov: „forsaavidt det Portoudgiften“ skulle udgaae. At disse tvende Forslag ere bleve stillede sammen under samme Numer, hidrører fra en Formening om, at det vilde møde Billigelse fra det høie Things Side, at begge de nævnte Sætninger udgik, den første af den Grund, som jeg nylig anførte, den sidste, fordi det — saaledes som det blev udførligt udviklet ved 2den Behandling — efter de Regler, der gjælde for Contoirholdsvederlags Fastsættelse, hvorefter Contoirholdsvederlagene bestemmes gennemsnitsviis, maa ansees for billigt, at det ene Aars Besparelse paa Contoirholdsudgifterne kan tjene til at dække en Forøgelse af samme udover det Bevilgede i et andet Aar, og altsaa vilde være ubilligt, om man i det enkelte Aar, i hvilket en Besparelse havde kunnet gjøres paa den bevilgede Sum, vilde benytte denne Besparelse paa en saadan Maade, at den ikke kunde anvendes til Dækning af det manglende Beløb, der maatte vise sig i et kommende Aars Udgifter. Jeg tør efter det Anførte paa Udvalgets Begne forvente, deels at det vil blive undskyldt, at disse tvende Forslag ere bleve stillede samlede, deels at det høie Thing vil billige Forslaget under Nr. 11 i det Hele. —

Under Nr. 12 er den af Udvalget stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at der ved Revisionen af de bestaaende Contoirholdslove og ved nye Contoirholdslove skal tages Hensyn til, at Portofriheden er ophævet, saaledes at Godtgjørelsen for Portofrihedens Ophævelse bortfalder „for alle de Embeder, for hvilke der gives Contoirholdslove efter 1ste April 1873, medmindre disse Love indeholde nogen lavtigende Bestemmelse herom“. I Lovforslagets § 15 er den tilsvarende Bestemmelse udtrykt ved de Ord: „derfor ikke særlige Bestemmelser vedtages“. Den Regel, der nu foreslaes, er fyldigere, men vel ikke egentlig forskjellig fra, hvad der allerede indeholdes i § 15. Den henleder navnlig stærkere Opmærksomheden paa, at der ved Contoirholdsloves Vedtagelse skal gives Leilighed til at tage under Overveelse, hvorledes den Godtgjørelse, der bliver at yde for Portofrihedens Ophævelse, bør fastsættes om som et noget større eller mindre Tillæg til de hidtil ydede Contoirholdsvederlag, eller om der med Hensyn til det enkelte eller de enkelte Embeder, for hvilke Contoirholdslove blive givne, fremdeles for et følgende Tidsrum skal anvendes Tjenestefrimærker eller ikke. — Jeg fremhæver dette Sidste, fordi jeg ikke skjønner rettere, end at der ved at vedtage det Ændringsforslag, der under Nr. 27 er stillet af den ærede 2den Landskingsmand for 5te Kreds (Drenhøll) og flere andre ærede Medlemmer, ikke vil opnaes lynderlig Andet, eller jeg tror næsten slet ikke Andet end, hvad der vil opnaes ved den Regel, der under Nr. 12 er foreslaet af Udvalget og foreslaet med den høitærede Finansministers Samstemning. Forskjellen mellem det Ændringsforslag, der under Nr. 27 er stillet af de nævnte ærede Medlemmer, og det af Udvalget under Nr. 12 stillede Forslag, er, saavidt jeg kan see, nærmest den, at Forslaget under Nr. 27 vil slaae det fast, at der stedse skal fastsættes foruden det sædvanlige Contoirholdsvederlag en særlig Godtgjørelse for Ophævelsen af Portofriheden, saa at det altsaa ikke, saaledes som det ved Lovforslaget og ved Forslaget under Nr. 12 er paatænkt, vil blive muligt at lade denne Godtgjørelse forsvinde under den almindelige Contoir-